

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXV. Cur hanc Jacobi praedictionem, aliasque complures ad Messiam
pertinentes, Christus, Apostoli, & Evangelistae in testimonium non
protulerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IX.

*Cur hanc quā
cobi predi-
ctionem, ali-
q; compli-
res ad Areef-
tes, Christu-
Apostoli, &
Evangelista
in testimo-
nium non
protulerint.
Osc. ii. i.*

XXXV. Concludemus disputationem hanc in tollendo scrupulo, quem movere Pererius, nec eximit. Quārī posse ait cur hoc Jacobi oraculum ad fidem sibi conciliandam, neque Christus Iesū, neque Apostoli, neque Evangelista in testimonium adduxerint. Tum responder propriea id evenisse, quod inde cognosci tantum potuerit hoc tempore venturum fuisse Messiam, quo natus est Iesū; at Iesum esse Messiam illum, neutquam inde colligi. Quā mihi parum omnino roboris videtur habere responsio: nam pari ratione predictio hac Olea: *Ex Ægypto vocavi Filium meum, Filium quidem ex Ægypto vocatum iri prenuntiat; at eum esse Iesum non ostendit.* Itaque ab ei proferenda Matthæus poterat abstinere, quod tamen non fecit. Nos hanc in Parallelissimum retulimus, non quasi solam per se probare existimemus Iesum esse Messiam, sed quod una cum aliis omnibus spectata, in unum Iesum quadrare possit. Quocirca poterat Matthæus, aliique Evangelista nobilem hanc Jacobi prophetiam non omittere. Plurima occurrint in Veteri Testamento generis ejusdem vaticinia, quā Messiam respicere fatentur Judæi, ad Iesum pertinere praeclie negant: quorum tamen auctoritatem usurparunt Evangelisti: plurima etiamē ē contrario occurrit ab iis præternissa, quā Christum Iesum mere respiciunt. Aliud igitur causæ fuisse censeo, quamobrem hoc Jacobi testimonium in Novo Testamento non compareat: nempe quod neque Christo, neque Apostolis, neque Scriptoribus sacris propositum unquam fuerit Prophetarum oracula signallatim recensere; cum Testamentum Vetus ad unum Christum spectare, in eoque finem ac *zalieguge* nactum esse scirent. Totum igitur Testamentum Vetus sibi recitandum putassent, si prophetis pugnare voluissent. At pauculis his verbis rem totam Christus concludebat: *Habent Moysen & Prophetas, audient illos: rursum: Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam eternam habere, & ille sunt que testimonium perhibent de me: & paulopost: Nolite putare quia ego accusatur sim vos apud Patrem: est qui accusat vos Moysés, in quo vos speratis. Si enim crederetis Moysés, crederetis fortisan & mihi: de me enim ille script. His admonitionibus Christus Iesus Judæos in memoriam vaticiniorum ad se pertinientium revocabat; ut quotiescumque ea sibi prælegerentur, quod in Synagogis fieri confueverat quotis quibulque sabbathis, plium adhiberent animum & veritatis studiosum, & in se exitum hæc habuisse agnoscerent.*

*Luc. 18. 29.
Joh. 5.39. 45.
46.*

CAPUT V.

Jesus de semine Jesse & Davidis.

2. *R*eg. 7. 4, 5, & seq. Ecce sermo Domini ad Nathan dicens, *Vade & loquere ad servum meum David: Cum completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum ejus: ipse adificabit domum nomini meo, & stabiliam ibronum regni ejus usque in sempiternum. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium Et fidelis erit dominus tua, & regnum tuum usque in eternum ante faciem tuam, & ibronus tuus erit firmus jupiter. Et 1. Par. 17. 11, & seq. & 22. 6. & 28. 6.*

*P*salms. 88. 4, & seq. *D*isposui testamentum electis meis, juravi David servo meo, usque in eternum preparare semen tuum *E*t ponam in seculum seculi semen ejus Semel juravi in sancto meo, si David mentiar; semen ejus in eternum manabit.

*I*sa. 11. 1, & seq. *E*t egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescat super eum spiritus Domini In die illa radix Jesse, qui stat in signum popolorum, ipsum gentes deprecabuntur.

*M*ATTH. 1. 1, & seq. *L*iber generationis Iesu Christi, filii David, filii Abraham Jesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomonem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

*M*atth. 1. 20. *J*oseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam.

*M*atth. 9. 27. *E*t transeuntes inde Iesu, secuti sunt eum duo cœci, clamantes & dicentes, *Miserere nostri, fili David.*

*M*atth. 12. 23. *E*t stupabant omnes turba, & dicebant, *Numquid hic est filius David?*

*M*atth. 15. 22. *E*t ecce mulier Chananaea à sinibus illis egressa clamavit dicens ei: Miserere mei, Domine fili David.

*M*atth. 20. 30, 31. *E*t ecce duo cœci sedentes secus viam audierunt quia Iesus transiret, & clamaverunt dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. Turba autem incepbat eos, ut tacerent: at illi magis clamabant dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. *E*t Marc 10. 46. & Luc. 18. 38, 39.

*M*atth. 21. 9. *T*urba autem quæ precedebant, & quæ sequabantur, clamabant dicen-